

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה תשובה השיבתו בת קול לאותו רשע, בשעה שאמר (ישעיהו י"ד) אעלה על במתי עב אדמה לעליון	תניא, אמר רבן יוחנן בן זכאי:											◇
יצתה בת קול ואמרה לו: רשע בן רשע, בן בנו של נמרוד הרשע, שהמריד כל העולם כולו עליו במלכותו כמה שנותיו של אדם - שבעים שנה, שנאמר (תהלים צ') ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה.												◇
והלא מן הארץ עד לרקיע מהלך חמש מאות שנה, ועוביו של רקיע מהלך חמש מאות שנה, וכן בין כל רקיע ורקיע. למעלה מהן חיות הקדש רגלי החיות כנגד כולם. קרסולי החיות כנגד כולם, שוקי החיות כנגד כולם, רכובי - החיות כנגד כולם, ירכי החיות כנגד כולם, גופי החיות כנגד כולם, צוארי החיות כנגד כולם, ראשי החיות כנגד כולם, קרני החיות כנגד כולם. למעלה מהן כסא כבוד רגלי כסא הכבוד כנגד כולם, כסא הכבוד כנגד כולם, מלך אל חי וקים רם ונשא שוכן עליהם.												◇
ואתה אמרת אעלה על במתי עב אדמה לעליון אך אל שאול תורד אל ירתי בור.												◇
ולא במרכבה ביחיד.												◇
אבל מוסרין לו ראשי פרקים.	תני רבי חייא:											◇
אין מוסרין ראשי פרקים אלא לאב בית דין, ולכל מי שלבו דואג בקרבו.	רבי זירא:											◇
והוא שלבו דואג בקרבו.	איכא דאמרי:											◇
אין מוסרין סתרי תורה אלא למי שיש בו חמשה דברים: (ישעיהו ג') שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם הרשים ונבון לחש.	רבי אמי:											◇
אין מוסרין דברי תורה לנכרי, שנאמר (תהלים קמ"ז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום.	ואמר רבי אמי:											◇
תא אגמרך במעשה המרכבה	אמר ליה רבי יוחנן לרבי אלעזר:											◇
לא קשאי.	אמר ליה: [ר"א]											◇
כי קש - נח נפשיה דרבי יוחנן.												◇
תא ואגמרך במעשה מרכבה	אמר ליה רבי אסי:											◇
אי זכאי - גמירתא מרבי יוחנן רבך.	אמר ליה: [ר"א]											◇
רב יוסף הוה גמיר מעשה המרכבה	[רב יוסף]											◇
סבי דפומבדיתא הוו תנו במעשה בראשית.	[סבי דפומבדיתא]											◇
אמרו ליה: ליגמור לן מר מעשה מרכבה												◇
אמר להו: אגמרון לי מעשה בראשית												◇
בתר דאגמרון אמרו ליה: ליגמרון מר במעשה מרכבה												◇
תנינא בהו (שיר השירים ד') דבש וחלב תחת לשונך - דברים המתוקין מדבש וחלב יהו תחת לשונך.	אמר להו: [רב יוסף]											◇
(משלי כ"ז) כבשים ללבושך - דברים שהן כבשונו של עולם יהיו תחת לבושך.	רבי אבהו אמר מהכא:											◇
אמרו ליה: תנינן בהו עד (יחזקאל ב') ויאמר אלי בן אדם												◇
אמר להו: הן הן מעשה המרכבה.												◇
עד היכן מעשה המרכבה?	מיתיבי:											◇
עד (יחזקאל א') וארא בתרא	רבי:											◇
עד החשמל.	רבי יצחק:											◇
עד וארא - מגמרין, מכאן ואילך - מסרינן ראשי פרקים.												◇
עד וארא - מסרינן ראשי פרקים, מכאן ואילך, אם הוא חכם מבין מדעתו - אין, אי לא - לא.	איכא דאמרי:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חגיגה-אין דורשין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי דרשינן בחשמל? והא הוא ינוקא דדרש בחשמל ונפקא נורא ואכלתי.													ג.
שאני ינוקא דלאו מטי זימניה.										!			ג.
ברם, זכור אותו האיש לטוב, והנני בן חזקיה שמו, אלמלא הוא נגנז ספר יחזקאל, שהיו דבריו סותרין דברי תורה. מה עשה? העלו לו שלוש מאות גרבי שמן, וישב בעלייה ודרשו.		רב יהודה:										o	ג.
מעשה בתינוק אחד שהיה קורא בבית רבו בספר יחזקאל, והיה מבין בחשמל, ויצאה אש מחשמל ושרפתו. וביקשו לגנוז ספר יחזקאל.		תנו רבנן:										o	ג.
אמר להם חנניה בן חזקיה: אם זה חכם - הכל חכמים הן?												o	ג.
מאי חשמל?												^	ג.
חיות אש ממללות.		רב יהודה:										!	ג.
עתים חשות עתים ממללות. בשעה שהדיבור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא - חשות, ובשעה שאין הדיבור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא - ממללות.		במתניתא תנא:										!	ג:
(יחזקאל א') והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק.													ג.
מאי רצוא ושוב?												^	ג.
כאור היוצא מפי הכבשן.		רב יהודה:										!	ג.
מאי כמראה הבזק?												^	ג.
כאור היוצא מבין החרסים.		רבי יוסי בר חנינא:										!	ג.
(יחזקאל א') וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש.													ג.
להיכן אזל?												^	ג.
שהלך לכבוש את כל העולם כולו תחת נבוכדנצר הרשע.		רב יהודה אמר רב:										!	ג.
וכל כך למה												^	ג.
שלא יאמרו אומות העולם: ביד אומה שפלה מסר הקדוש ברוך הוא את בניו.												!	ג.
אמר הקדוש ברוך הוא: מי גרם לי שאהיה שמש לעובדי פסילים - עונותיהן של ישראל הן גרמו לי.												■	ג.
(יחזקאל א') וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות													ג.
מלאך אחד שהוא עומד בארץ, וראשו מגיע אצל החיות.		רבי אלעזר:										■	ג.
סנדלפון שמו, הגבוה מחברו מהלך חמש מאות שנה, ועומד אחורי המרכבה, וקושר כתרים לקונו.		במתניתא תנא:										■	ג.
איני? והכתיב (יחזקאל ג') ברוך כבוד ה' ממקומו מכלל דמקומו ליכא ידיע ליה.												‡	ג.
דאמר שם אתגא, ואזל ויתב ברישיה.												!	ג.
כל שראה יחזקאל ראה ישעיה. למה יחזקאל דומה - לבן כפר שראה את המלך, ולמה ישעיה דומה - לבן כרך שראה את המלך.		רבא:										■	ג.
מאי דכתיב (שמות ט"ו) אשירה לה' כי גאה גאה שירה למי שמתגאה על הגאים.		ריש לקיש:										■	ג.
מלך שבחיות - ארי, מלך שבבמות - שור, מלך שבעופות - נשר, ואדם מתגאה עליהן, והקדוש ברוך הוא מתגאה על כולן ועל כל העולם כולו.		דאמר מר:										■	ג.
כתוב אחד אומר (יחזקאל א') ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן וגו'												■	ג.
וכתיב (יחזקאל י') וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר ואילו שור לא קא חשיב												‡	ג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
יחזקאל ביקש עליו רחמים והפכו לכרוב. אמר לפניו: רבונו של עולם קטיגור יעשה סניגור?	ריש לקיש:										!	◊
מאי כרוב?											^	
כריבא, שכן בבבל קורין לינוקא רביא.	רבי אבהו:										!	
אלא מעתה, דכתיב פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר - היינו פני כרוב היינו פני אדם	אמר ליה רב פפא לאביי:										ז	◊
אפי רברבי ואפי זוטרי.											!	◊
כתוב אחד אומר (ישעיהו ו') שש כנפים שש כנפים לאחד וכתוב אחד אומר (ישעיהו ו') וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם											ז	◊
לא קשיא: כאן - בזמן שביית המקדש קיים, כאן - בזמן שאין בית המקדש קיים, כביכול שנתמעטו כנפי החיות.											!	◊
הי מינייהו אימעוט?											^	
אותן שאומרות שירה בהן. כתיב הכא (ישעיהו ו') ובשמים יעופף וקרא זה אל זה ואמר וכתוב (משלי כ"ג) התעייף עיניך בו ואיננו.	רב חננאל אמר רב:										!	◊
אותן שמסכות בהן רגליהם, שנאמר (יחזקאל א') ורגליהם רגל ישרה ואי לאו דאימעוט - מנא הוה ידע?	ורבנן אמרי:										!	◊
דלמא דאיגלאי וחזיא ליה. דאי לא תימא הכי - דמות פניהם פני אדם הכי נמי דאימעוט? אלא - דאיגלאי וחזיא ליה, הכא נמי - דאיגלאי וחזיא ליה.											ז	
הכי השתא בשלמא אפיה - אורח ארעא לגלויי קמיה רביה, כרעיה - לאו אורח ארעא לגלויי קמיה רביה.											!	
כתוב אחד אומר (דניאל ז') אלף אלפי ישמשונה ורבו רבבן קדמוהי יקומון וכתוב אחד אומר (איוב כ"ה) היש מספר לגדודין											ז	◊
לא קשיא: כאן - בזמן שביית המקדש קיים, כאן - בזמן שאין בית המקדש קיים, כביכול שנתמעטה פמליא של מעלה.											!	◊
אלף אלפין ישמשונה - מספר גדוד אחד, ולגדודיו אין מספר.	תניא, רבי אומר משום אבא יוסי בן דוסאי:										!	◊
אלף אלפין ישמשונה - לנהר דינור, שנאמר (דניאל ז') נהר דינור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשונה ורבו רבבן קדמוהי יקומון.	ורבי ירמיה בר אבא אמר:										!	◊
מהיכן נפיק											^	
מזיעתן של חיות.											!	◊
ולהיכן שפיד?											^	
על ראש רשעים בגיהנם, שנאמר (ירמיהו כ"ג) הנה סערת ה' חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:										!	◊
על אשר קומטו, שנאמר (איוב כ"ב) אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם.	ורב אחא בר יעקב:										!	◊
אלו תשע מאות ושבעים וארבע דורות שקומטו להיבראות קודם שנברא העולם ולא נבראו, עמד הקדוש ברוך הוא ושתלן בכל דור ודור, והן הן עזי פנים שבדור.	תניא, אמר רבי שמעון החסיד:										■	◊
אשר קמטו - לברכה הוא דכתיב, אלו תלמידי חכמים שמקמטין עצמן על דברי תורה בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא מגלה להם סוד לעולם הבא, שנאמר (איוב כ"ב) נהר יוצק יסודם.	ורב נחמן בר יצחק אמר:										■	◊
בר אריא תא, אימא לך מילתא מהני מילי מעליותא דהוה אמר אבוך: כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור, ואמרי שירה ובטלי, שנאמר (איכה ג') חדשים לבקרים רבה אמונתך.	אמר ליה שמואל לחייא בר רב:										■	◊
ופליגא דרבי שמואל בר נחמני, דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקדוש ברוך הוא נברא ממנו מלאך אחד, שנאמר (תהלים ל"ג) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.	[רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן]:										■	◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement- מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חרשים - בשעה שפותח בדברי תורה הכל נעשין כחרשין									!		◇	.יד.		
ונבון - זה המבין דבר מתוך דבר									!		◇	.יד.		
לחש - זה שראוי למסור לו דברי תורה שניתנה בלחש.									!		◇	.יד.		
ונתתי נערים שריהם									■			.יד.		
מאי ונתתי נערים שריהם									^		◇	.יד.		
אלו בני אדם שמנוערין מן המצות.	רבי אלעזר:								!		◇	.יד.		
ותעלוים ימשלו במ									■		◇	.יד.		
תעלי בני תעלי.	רב אחא בר יעקב:								■		◇	.יד.		
ולא נתקרה דעתו עד שאמר להם ירהבו הנער בזקן (והנקלה בנכבד) - אלו בני אדם שמנוערין מן המצות, ירהבו במי שממולא במצות כרמון											■	◇	.יד.	
והנקלה בנכבד - יבא מי שהמורות דומות עליו ויריהבו במי שקלות דומות עליו כחמורות.											■	◇	.יד.	
אפילו בשעת כשלונה של ירושלים לא פסקו מהם בעלי אמנה, שנאמר (ישעיהו ג') כי יתפש איש באחיו בית אביו (לאמר) שמלה לך קצין תהיה לנו, דברים שבני אדם מתכסין כשמלה ישנן תחת ירך	רב קטינא:										■	◇	.יד.	
(ישעיהו ג') והמכשלה הזאת											■		.יד.	
מאי והמכשלה הזאת?											^		.יד.	
דברים שאין בני אדם עומדין עליהן אלא אם כן נכשל בהן, ישנן תחת ירך											!		.יד.	
(ישעיהו ג') ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם.											■	◇	.יד.	
ישא, אין ישא אלא לשון שבועה, שנאמר (שמות כ') לא תשא את שם ה' אלהי											■		.יד.	
לא אהיה חבש, לא הייתי מחובשי בית המדרש											■		.יד.	
ובביתי אין לחם ואין שמלה - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.											■		.יד.	
ודלמא שאני התם, דאי אמר להו גמירנא - אמרי ליה: אימא לן											‡		.יד.	
הוה ליה למימר גמר ושכח											!		.יד.	
מאי לא אהיה חבש - לא אהיה חובש כלל.											!		.יד.	
איני?											‡		.יד.	
לא חרבה ירושלים עד שפסקו ממנה בעלי אמנה, שנאמר (ירמיהו ה') שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלה לה	והאמר רבא:										■	‡	◇	.יד.
לא קשיא: הא - בדברי תורה, הא - במשא ומתן. בדברי תורה - הווי, במשא ומתן - לא הווי.											!		◇	.יד:
מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור, והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו.	תנו רבנן:										○	◇	.יד.	
אמר לו: רבי שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה												○	.יד.	
אמר לו: לא כך שניתי לכם: ולא במרכבה ביחיד אלא אם כן היה חכם מבין מדעתו?												○	.יד.	
אמר לו: רבי, תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלמדתי.												○	.יד.	
אמר לו: אמור.												○	.יד.	
מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור, ונתעטף וישב על האבן תחת הזית.												○	.יד.	
אמרלו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור?												○	.יד.	
אמר: אפשר אתה דורש במעשה מרכבה, ושכינה עמנו, ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור?												○	.יד.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש, וירדה אש מן השמים וסיבבה כל האילנות שבשדה פתחו כולן ואמרו שירה.												○	◇
מה שירה אמרו												^	
(תהלים קמ"ח) הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהמות עץ פרי וכל ארזים הללויה.												!	◇
נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה.												○	◇
עמד רבן יוחנן בן זכאי, ונשקו על ראשו, ואמר: ברוך ה' אלהי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו שיודע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה. יש נאה דורש ואין נאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש, אתה נאה דורש ונאה מקיים. אשריך אברהם אבינו שאלעזר בן ערך יצא מחלצריך.	[רבן יוחנן בן זכאי]											○	◇
וכשנאמרו הדברים לפני רבי יהושע היה הוא ורבי יוסי הכהן מהלכים בדרך, אמרו: אף אנו נדרוש במעשה מרכבה.												○	◇
פתח רבי יהושע ודרש. ואותו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים ונראה כמין קשת בענן, והיו מלאכי השרת מתקבצין ובאין לשמוע, כבני אדם שמתקבצין ובאין לראות במזמוטי חתן וכלה.												○	◇
הלך רבי יוסי הכהן וסיפר דברים לפני רבן יוחנן בן זכאי												○	
ואמר: אשריכם ואשרי יולדתכם, אשרי עיני שכך ראו. ואף אני ואתם בחלומי מסובין - היינו על הר סיני, ונתנה עלינו בת קול מן השמים: עלו לכאן, עלו לכאן טרקלין גדולים ומצעות נאות מוצעות לכם, אתם ותלמידיכם ותלמידי תלמידיכם מזומנין לכת שלישיית.	[רבן יוחנן בן זכאי]											○	◇
איני?												‡	
שלשה הרצאות הן: רבי יהושע הרצה דברים לפני רבן יוחנן בן זכאי, רבי עקיבא הרצה לפני רבי יהושע, חנניא בן חכינאי הרצה לפני רבי עקיבא.	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה:											‡	◇
ואילו רבי אלעזר בן ערך לא קא חשיב?												‡	
דארצי וארצו קמיה - קחשיב, דארצי ולא ארצו קמיה - לא קא חשיב.												!	◇
והא חנניא בן חכינאי דלא ארצו קמיה וקא חשיב												‡	
דארצי מיהא מאן דארצי.												!	
ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא.	תנו רבנן:											■	◇
אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים משום שנאמר (תהלים ק"א) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני.												○	
בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר (תהלים קט"ז) יקר בעיני ה' המותה לחסידיו.												○	
בן זומא הציץ ונפגע, ועליו הכתוב אומר (משלי כ"ה) דבש מצאת אכל דרך פן תשבוענו והקאתו.												○	
אחר קיצץ בנטיעות.												○	
רבי עקיבא יצא בשלום.												○	◇
שאלו את בן זומא: מהו לסרוסי כלבא?												^	◇
(ויקרא כ"ב) ובארצכם לא תעשו - כל שבארצכם לא תעשו.	אמר להם: [בן זומא]											!	
שאלו את בן זומא: בתולה שעיברה מהו לכהן גדול?												^	◇
מי חיישינן לדשמואל												^	
יכול אני לבעול כמה בעילות בלא דם	דאמר שמואל:											■	^
או דלמא דשמואל לא שכיחא?												^	
דשמואל לא שכיח, וחיישינן שמא באמבטי עיברה.	אמר להו: [בן זומא]											!	◇
כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינו מזרעת	והאמר שמואל:											‡	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: מה כלי זהב וכלי זכוכית, אף על פי שנשכרו יש להם תקנה - אף תלמיד חכם, אף על פי שסרח יש לו תקנה.	אמר לו:											◊ !	טו.
אמר לו: אף אתה חזור בכך												○	טז.
אמר לו: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד: שובו בנים שובבים - חוץ מאחר.												○	טז.
מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו.	תנו רבנן:											○	טז.
אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת.												○	טז.
אמר ליה: אף אתה חזור בכך.												○	טז.
אמר ליה: ולא כבר אמרתי לך: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים - חוץ מאחר.												○	טז.
תקפיה, עייליה לבי מדרשא. אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך												○	טז.
אמר לו: (ישעיהו מ"ח) אין שלום אמר ה' לרשעים.												○	טז.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך												○	טז.
אמר לו (ירמיהו ב') כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני.												○	טז.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך												○	טז.
אמר ליה (ירמיהו ד') ואת שדוד מה תעשי כי תלכשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי וגו'.												○	טז.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, עד דעייליה לתליסר בי כנישתא, כולהו פסקו ליה כי האי גוונא. לבתרא אמר ליה: פסוק לי פסוקך												○	טז.
אמר ליה: (תהלים נ) ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וגו'.												○	טז.
ההוא ינוקא הוה מגמגם בלישניה, אשתמע כמה דאמר ליה ולאלישע אמר אלהים.												○	טז.
סכינא הוה בהדיה וקרעיה, ושדריה לתליסר בי כנישתא.	איכא דאמרי:											○	טז.
אמר: אי הואי בידי סכינא - הוה קרענא ליה.	ואיכא דאמרי:											○	טז.
כי נח נפשיה דאחר אמרי: לא מידן לידייניה, ולא לעלמא דאתי ליתי. לא מידן לידייניה - משום דעסק באורייתא, ולא לעלמא דאתי ליתי - משום דחטא.												○	טז.
אמר רבי מאיר: מוטב דלידייניה וליתי לעלמא דאתי, מתי אמות ואעלה עשן מקברו.												○	טז.
כי נח נפשיה דרבי מאיר סליק קוטרא מקבריה דאחר.												○	טז.
אמר רבי יוחנן: גבורתא למיקלא רביה? חד הוה בינא ולא מצינן לאצוליה. אי נקטיה ביד - מאן מרמי ליה, מאן?												○	טז.
אמר: מתי אמות ואכבה עשן מקברן												○	טז.
כי נח נפשיה דרבי יוחנן - פסק קוטרא מקבריה דאחר.												○	טז.
פתח עליה ההוא ספדנא: אפילו שומר הפתח לא עמד לפניך, רבינו.												○	טז.
בתו של אחר אתיא לקמיה דרבי, אמרה ליה: רבי, פרנסני.												○	טז.
אמר לה: בת מי את?												○	טז.
אמרה לו: בתו של אחר אני.												○	טז.
אמר לה: עדיין יש מזרעו בעולם? והא כתיב (איוב י"ח) לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגורין												○	טז.
אמרה לו: זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו.												○	טז.
מיד ירדה אש וסכסכה ספסלו של רבי.												○	טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכה ואמר רבי: ומה למתגנין בה - כך, למשתבחין בה - על אחת כמה וכמה.												○
ורבי מאיר היכי גמר תורה מפומיה דאחר?												⚡
מאי דכתיב (מלאכי ב') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אם דומה הרב למלאך ה' צבאות - יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיהו	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											⚡
רבי מאיר קרא אשכח ודרש (משלי כ"ב) הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעת. לדעתם לא נאמר, אלא לדעת.	ריש לקיש:											!
(תהלים מ"ה) שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך וגו'.	רב חנינא אמר מהכא:											!
קשו קראי אהדדי?												⚡
לא קשיא, הא - בגדול, הא - בקטן.												!
רבי מאיר אכל תחלא ושדא שיחלא לברא.	כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא:											!
מאי דכתיב (שיר השירים ו') אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל וגו' למה נמשלו תלמידי חכמים לאגוז? לומר לך: מה אגוז זה, אף על פי שמלוכלך בטיט ובצואה - אין מה שבתוכו נמאס, אף תלמיד חכם, אף על פי שסרה - אין תורתו נמאסת.	דרש רבא:											■
אשכחיה רבה בר שילא לאלהו, אמר ליה: מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא?												○
אמר ליה: קאמר שמעתא מפומיהו דכולהו רבנן, ומפומיה דרבי מאיר לא קאמר.												○
אמר ליה: אמאי?												○
משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר.												○
אמר ליה: אמאי? רבי מאיר רמון מצא, תוכו אכל, קליפתו זרק												○
אמר ליה: השתא קאמר: מאיר בני אומר: בזמן שאדם מצטער שכנה מה לשון אומרת - קלני מראשי, קלני מזרועי. אם כך הקדוש ברוך הוא מצטער על דמן של רשעים - קל וחומר על דמן של צדיקים שנשפך.												○
אשכחיה שמואל לרב יהודה דתלי בעיברא דדשא וקא בכי.												○
שיננא, מאי קא בכית?	אמר ליה: [שמואל]											^
מי זוטרא מאי דכתיב בהו ברבנן (ישעיהו ל"ג) איה סופר איה שקל איה סופר את המגדלים.	אמר ליה: [רב יהודה]											!
איה סופר - שהיו סופרים כל אותיות שבתורה												■ !
איה שוקל - שהיו שוקלים קלין וחמורין שבתורה.												■ !
איה סופר את המגדלים - שהיו שונים שלש מאות הלכות במגדל הפורה באויר.												■ !
תלת מאה בעיי בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורה באויר.	ואמר רבי אמי:											■ !
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להם חלק לעולם הבא	ותנן:											■ !
אנן מה תהוי עלן?												^
שיננא, טינא היתה בלבם.	אמר ליה: [שמואל]											!
אחר מאי												^
זמר יווני לא פסק מפומיה.												!
אמרו עליו על אחר, בשעה שהיה עומד מבית המדרש הרבה ספרי מינין נושרין מחיקו.												○
כל עמר דנחית ליורה סליק?	שאל נימוס הגרדי את רבי מאיר:											^
כל מאן דהוה נקי אגב אימיה - סליק, כל דלא הוה נקי אגב אימיה - לא סליק.	אמר ליה: [ר"מ]											!
רבי עקיבא עלה בשלום וירד בשלום, ועליו הכתוב אומר (שיר השירים א') משכני אחרך נרוצה.												■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מג	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	א
ואף רבי עקיבא בקשו מלאכי השרת לדוחפו												טו:
אמר להם הקדוש ברוך הוא: הניחו לזקן זה, שראוי להשתמש בכבודי.												טז:
מאי דרש?												טז:
רבה בר בר חנה אמר (דברים ל"ג) ואתה מרבבת קדש - אות הוא ברבבה שלו.												טז:
(שיר השירים ה') דגול מרבבה - דוגמא הוא ברבבה שלו.												טז:
(ישעיהו מ"ח) ה' צבאות שמו - אדון הוא בצבא שלו.												טז:
(מלכים א' י"ט) לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה והנה ה' עובר.												טז:
רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												טז:
תנו רבנן:												טז:
ששה דברים נאמרו בשדים, שלשה כמלאכי השרת ושלשה כבני אדם.												טז:
שלשה כמלאכי השרת: יש להם כנפים כמלאכי השרת, וטסין מסוף העולם ועד סופו כמלאכי השרת, ויודעין מה שעתיד להיות כמלאכי השרת.												טז:
יודעין סלקא דעתך?												טז:
אלא: שומעין מאחורי הפרגוד כמלאכי השרת.												טז:
ושלשה כבני אדם: אוכלין ושותין כבני אדם, פרין ורבין כבני אדם, ומתים כבני אדם.												טז:
ששה דברים נאמרו בבני אדם, שלשה כמלאכי השרת, שלשה כבהמה.												טז:
שלשה כמלאכי השרת: יש להם דעת כמלאכי השרת, ומהלכין בקומה זקופה כמלאכי השרת, ומספרים בלשון הקדש כמלאכי השרת.												טז:
שלשה כבהמה: אוכלין ושותין כבהמה, ופרין ורבין כבהמה, ומוציאין רעי כבהמה.												טז:
כל המסתכל בארבעה דברים רתוי לו שלא בא לעולם כו'.												טז:
בשלמא מה למעלה מה למטה מה לאחור - לחיי, אלא לפנים - מה דהוה הוה												טז:
משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: בנו לי פלטירין גדולין על האשפה, הלכו ובנו לו. אין רצונו של מלך להזכיר שם אשפה.												טז:
רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:												טז:
כל שלא חס על כבוד קונו רתוי לו שלא בא לעולם												טז:
מאי היא?												טז:
זה המסתכל בקשת	רבי אבא:											טז:
זה העובד עבירה באתר.	רב יוסף:											טז:
מסתכל בקשת - דכתיב (יחזקאל א') כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הגנה סביב הוא מראה דמות כבוד ה'.												טז:
זה העובר עבירה באתר	רב יוסף:											טז:
כדרכי יצחק.												טז:
כל העובר עבירה באתר כאילו דוחק רגלי שכנינה, שנאמר (ישעיהו ס"ו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי.	דאמר רבי יצחק:											טז:
איני?												טז:
אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו - ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורין ויתעטף שחורין, ויעשה מה שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא	והאמר רבי אלעא הזקן:											טז:
לא קשיא: הא - דמצי כייף ליה ליצריה, הא דלא מצי כייף ליצריה.												טז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא	דרש רבי יהודה ברבי נחמני, מתורגמניה דריש לקיש:										◊	■	טז.			
כל המסתכל בשלשה דברים עניו כהות: בקשת, ובנשיא, ובכהנים.												◊	■	טז.		
בקשת - דכתיב כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם הוא מראה דמות כבוד ה'												◊	■	טז.		
בנשיא - דכתיב (במדבר כ"ז) ונתת מהודך עליו.												◊	■	טז.		
המסתכל בכהנים בזמן שבית המקדש קיים, שהיו עומדין על דוכנן ומברכין את ישראל בשם המפורש.												◊	■	טז.		
מאי דכתיב (מיכה ז) אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף אם יאמר לך יצר הרע חטוא והקדוש ברוך הוא מהול - אל תאמן, (שנאמר) אל תאמן ברע ואין רע אלא יצר הרע, שנאמר (בראשית ח') כי יצר לב האדם רע. ואין אלוף אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (ירמיהו ג') אלוף נערי אתה.	דרש רבי יהודה ברבי נחמני מתורגמניה דריש לקיש:											◊	■	טז.		
שמא תאמר: מי מעיד ב'?												;		טז.		
אבני ביתו וקורות ביתו של אדם, הם מעידין בו, שנאמר (חבקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה.	[רבי יהודה ברבי נחמני]										◆	!	◊	טז.		
נשמתו של אדם מעידה בו, שנאמר (מיכה ז) משכבת חיקך שמר פתחי פיך אי זו היא דבר ששוכבת בחיקו של אדם - הוי אומר זו נשמה.	והכמים אומרים:											◆	!	◊	טז.	
שני מלאכי השרת המלוין אותו הן מעידין בו, שנאמר (תהלים צ"א) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך.	רבי זריקא:											◆	!	◊	טז.	
אבריו של אדם מעידין בו, שנאמר (ישעיהו מ"ג) ואתם עדי נאם ה' ואני אל.	וי"א:											◆	!	◊	טז.	
שלא לסמוך	יוסף בן יועזר:											◆	■	מ	טז.	
לסמוך	יוסף בן יוחנן:											◆	■	מ	טז.	
שלא לסמוך.	יהושע בן פרחיה:											◆	■	מ	טז.	
לסמוך	ניתאי הארכלי:											◆	■	מ	טז.	
שלא לסמוך.	יהודה בן טבאי:											◆	■	מ	טז.	
לסמוך	שמעון בן שטח:											◆	■	מ	טז.	
לסמוך	שמעיה:											◆	■	מ	טז.	
שלא לסמוך	אבטליון:											◆	■	מ	טז.	
הלל ומנחם לא נחלקו, יצא מנחם נכנס שמאי.												◆	■	מ	טז.	
שלא לסמוך.	שמאי											◆	■	מ	טז.	
לסמוך	הלל											◆	■	מ	טז.	
הראשונים היו נשיאים, ושניים להם אבות בית דין.												◆	■	מ	טז.	
שלשה מזוגות הראשונים שאמרו שלא לסמוך, ושנים מזוגות האחרונים שאמרו לסמוך, (הראשונים) היו נשיאים, ושניים להם אבות בית דין, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◆	■	ג	טז.	
יהודה בן טבאי - אב בית דין, ושמעון בן שטח - נשיא.	והכמים אומרים:											◆	■	ג	טז.	
מאן תנא להא דתנו רבנן:												^		טז.		
אראה בנחמה אם לא הרגתי עד זומם, להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים אין עדים זוממין נהרגין עד שיהרג הנידון.	[ת"ר] - יהודה בן טבאי:											◆	■	^	◊	טז.
אראה בנחמה אם לא שפכת דם נקי, שהרי אמרו חכמים: אין עדים זוממין נהרגין - עד שיוזמו שניהם, ואין לוקין - עד שיוזמו שניהם, ואין משלמין ממון - עד שיוזמו שניהם.	אמר לו שמעון בן שטח:											◆	■	^	◊	טז.
מיד קבל עליו יהודה בן טבאי שאינו מורה הלכה אלא בפני שמעון בן שטח.												○	^	◊	טז.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל ימיו של יהודה בן טבאי היה משתטח על קברו של אותו הרוג, והיה קולו נשמע. כסבורין העם לומר שקולו של הרוג הוא, אמר להם: קולי הוא, תדעו שלמחר הוא מת ואין קולו נשמע.												טז.
ודלמא פיוסי פייסיה, או בדינא תבעיה?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											טז.
מני הא?												טז.
אי אמרת בשלמא רבי מאיר												טז.
שמעון בן שטח אב בית דין, רבי יהודה בן טבאי נשיא היינו דקא מורי הלכה בפני שמעון בן שטח.	דאמר: [רבי מאיר]											טז.
אלא אי אמרת רבנן												טז.
יהודה בן טבאי אב בית דין, שמעון בן שטח נשיא אב בית דין בפני נשיא מי מורה הלכה?	דאמר: [רבנן]											טז.
לא, מאי קבל עליו דקאמר - לאצטרופי, דאפילו אצטרופי נמי לא מצטרופנא.												טז.
יצא מנחם ונכנס שמאי כו'.												טז.
להיכן יצא?												טז.
יצא לתרבות רעה.	אבי:											טז.
יצא לעבודת המלך.	רבא:											טז.
יצא מנחם לעבודת המלך, ויצאו עמו שמונים וזוגות תלמידים לבושין סיריקון.	תניא נמי הכי:											טז.
לעולם אל תהא שבות קלה בעיניך, שהרי סמיכה אינה אלא משום שבות, ונחלקו בה גדולי הדור.	רב שמן בר אבא אמר רבי יוחנן:											טז.
פשיטא												טז.
שבות מצוה אצטריכא ליה.												טז.
הא נמי פשיטא												טז.
לאפוקי ממאן דאמר בסמיכה גופה פליגי, קא משמע לן בשבות הוא דפליגי.												טז.
שמע מינה סמיכה בכל כחו בעינין. דאי סלקא דעתך לא בעינן בכל כחו - מאי קא עביד? ליסמוך	רמי בר חמא:											טז.
(ויקרא א') דבר אל בני ישראל וסמך, בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות.	מיתבי: [ת"ק]											טז.
בנות ישראל סומכות רשות.	רבי יוסי ורבי שמעון:											טז.
סח לי אבא אלעזר: פעם אחת היה לנו עגל של זבחי שלמים, והביאנוהו לעזרת נשים, וסמכו עליו נשים. לא מפני שסמיכה בנשים - אלא כדי לעשות נחת רוח לנשים.	רבי יוסי:											טז.
ואי סלקא דעתך סמיכה בכל כחו בעינן - משום נחת רוח דנשים עבדינן עבודה בקדשים? אלא לאו שמע מינה: לא בעינן בכל כחו.												טז.
לעולם אימא לך בעינן בכל כחו. דאמר להו: אקפו ידיכו.												טז.
אי הכי לא מפני שסמיכה בנשים? תיפוק ליה דאינה לסמיכה כלל												טז.
חדא ועוד קאמר' חדא - דליתא לסמיכה כלל, ועוד: כדי לעשות נחת רוח לנשים.	רבי אמי:											טז.
שמע מינה צדדין אסורין, דאי סלקא דעתך צדדין מותרין - לסמוך לצדדין, אלא לאו שמע מינה: צדדין אסורין.	רב פפא:											טז.
אפילו תימא צדדין מותרין, כל דבהדי גבה - כגבה דמי.	רב אשי:											יז.
מביאין שלמים ואין סומכין עליהם, אבל לא עולות.	בית שמאי:											יז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מצוה למימני יומי - דכתיב (ויקרא כ"ג) תספרו חמשים יום, ומצוה למימני שבועי - דכתיב (דברים ט"ז) שבעה שבעת חספר לך.	והאמר אביי:										!	◇
ועוד: חג שבעות כתיב.											!	◇
אמר קרא (ויקרא כ"ג) וקראתם (ויקרא כ"ג) ובקצרכם איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו - הוי אומר זה חג עצרת.	דבי רבי אליעזר בן יעקב תנא:										!	◇
אימת?											^	!
אילמא ביום טוב											!	!
קצירה ביום טוב מי שרי?											ז	!
אלא לאו - לתשלומין.											!	!
ואף על גב דאיתמר דרבי אלעזר אמר רבי אושעיא, אצטריך דרבי אליעזר בן יעקב.											■	◇
דאי מדרבי אלעזר אמר רבי אושעיא - הוה אמינא: מה תשלומין של חג המצות אסור בעשיית מלאכה - אף תשלומי עצרת נמי אסור בעשיית מלאכה, קמשמע לן דרבי אליעזר בן יעקב.											■	!
ואי מדרבי אליעזר בן יעקב לא ידענא כמה - קא משמע לן דרבי אלעזר אמר רבי אושעיא.											■	!
(שמות כ"ג) וחג הקציר איזהו חג שאתה חוגג וקוצר בו - הוי אומר זה עצרת.	ריש לקיש:										!	!
אימת?											^	!
אילמא ביום טוב											!	!
קצירה ביום טוב מי שרי?											ז	!
אלא לאו - לתשלומין.											!	!
אלא מעתה חג האסיף, אי זהו חג שיש בו אסיפה - הוי אומר זה חג הסוכות.	רבי יוחנן:										■	ז
אימת?											^	ז
אילמא ביום טוב											!	ז
מלאכה ביום טוב מי שרי											ז	ז
אלא בחולו של מועד											!	ז
חולו של מועד מי שרי?											ז	ז
אלא: חג הבא בזמן אסיפה											!	ז
הכא נמי: חג הבא בזמן קצירה.											ז	◇
מכלל דתרווייהו סבירא להו דחולו של מועד אסור בעשיית מלאכה											■	◇
מנהני מילי?											^	!
(שמות כ"ג) את חג המצות תשמר שבעת ימים, לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה, דברי רבי יאשיהו.	דתנו רבנן: [רבי יאשיהו]										!	◇
אינו צריך, קל וחומר: ומה ראשון ושביעי שאין קדושה לפניהן ולאחריהן - אסור בעשיית מלאכה, חולו של מועד שיש קדושה לפניהן ולאחריהן - אינו דין שיהא אסור בעשיית מלאכה?	רבי יונתן:										!	◇
ששת ימי בראשית יוכיחו, שיש קדושה לפניהן ולאחריהן ומותרין בעשיית מלאכה											ז	!
מה לששת ימי בראשית - שאין בהן קרבן מוסף, תאמר בחולו של מועד - שיש בו קרבן מוסף.											!	!
ראש חדש יוכיח, שיש בו קרבן מוסף - ומותר בעשיית מלאכה											ז	!
מה לראש חדש שאין קרוי מקרא קדש, תאמר בחולו של מועד שקרוי מקרא קדש, הואיל וקרוי מקרא קדש - דין הוא שאסור בעשיית מלאכה.											!	!

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הנוטל ידיו לפירות - הרי זה מגסי הרוח.	דאמר רב נחמן:										!	◇
הנוטל ידיו, נתכוון - ידיו טהורות, לא נתכוון - ידיו טמאות. וכן המטביל ידיו, נתכוון - ידיו טהורות, לא נתכוון - ידיו טמאות.	תנו רבנן:											◇
בין נתכוון בין לא נתכוון - ידיו טהורות	והתניא:										!	◇
לא קשיא כאן - לחולין, כאן - למעשר.	רב נחמן:											◇
ומנא תימרא דחולין לא בעו כוונה											^	
גל שנתלש ובו ארבעים סאה, ונפל על האדם ועל הכלים - טהורין.	דתנן:										!	◇
קתני אדם דומיא דכלים, מה כלים דלא מכווני - אף אדם דלא מכוין.											!	
וממאי, דלמא ביושב ומצפה אימתי - יתלש הגל עסקינן, וכלים דומיא דאדם, מה אדם דבר כוונה - אף כלים דמכוין להו?											!	◇
וכי תימא: ביושב ומצפה מאי למימרא											!	◇
סלקא דעתך אמינא: ליגזור דלמא אתי למיטבל בחרדלית של גשמים, אי נמי נגזור ראשין אטו כיפין, קא משמע לן דלא גזרינן.											!	◇
ומנא תימרא דלא מטבילין בכיפין											!	◇
מטבילין בראשין ואין מטבילין בכיפין, לפי שאין מטבילין באויר.	דתניא:										!	◇
אלא מהא											!	
פירות שנפלו לתוך אמת המים, ופשוט מי שידיו טמאות ונטלן - ידיו טהורות, ופירות אינן בכי יותן. ואם בשביל שיודחו ידיו - ידיו טהורות, והפירות הרי הן בכי יותן.	דתנן:										!	◇
הטובל לחולין והחזק לחולין - אסור למעשר, החזק - אין, לא החזק - לא	איתיביה רבה לרב נחמן:										!	◇
הכי קאמר: אף על פי שהחזק לחולין - אסור למעשר.											!	◇
טבל ולא החזק - כאילו לא טבל. מאי לאו - כאילו לא טבל כלל	איתיביה:										!	◇
לא, כאילו לא טבל למעשר, אבל טבל לחולין.											!	◇
הוא סבר דחי קא מדחי ליה, נפק, דק ואשכח.											○	
טבל ולא החזק - אסור למעשר ומותר לחולין.	דתניא:										!	◇
טבל ועלה - מחזיק עצמו לכל מה שירצה.	רבי אלעזר:										!	◇
עודהו רגלו אחת במים, החזק לדבר קל - מחזיק עצמו לדבר חמור, עלה - שוב אינו מחזיק.	מיתיבי:										!	◇
מאי לאו - אינו מחזיק כלל?											!	◇
לא, עודהו - אף על פי שהחזק - מחזיק, עלה, - אם לא החזק - מחזיק, ואם החזק - אינו מחזיק.											!	◇
מאן תנא עודהו רגלו אחת במים?											^	
רבי יהודה היא.	רבי פדת:										!	◇
מקוה שנמדד ויש בו ארבעים סאה מכוונות, וירדו שנים וטבלו זה אחר זה - הראשון טהור והשני טמא.	דתנן: [ת"ק]										!	◇
אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים - אף השני טהור.	רבי יהודה:										!	◇
מחלוקת במעלות דרבנן, אבל מטומאה לטהרה - דברי הכל (אף) השני טמא, והיינו דרבי פדת.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:										!	◇
מחלוקת מטומאה לטהרה, אבל במעלות דרבנן - דברי הכל אף השני טהור, ופליגא דרבי פדת.	איכא דאמרי, אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:										!	◇
לרבי יהודה, מהו להטביל מחטין וצינוריות בראשו של ראשון? גוד אחית - אית ליה לרבי יהודה, גוד אסיק - לית ליה? או דלמא: גוד אסיק נמי אית ליה?	אמר עולא, בעי מיניה מרבי יוחנן:										!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
תניתוה: שלש גממיות בנחל: העליונה, התחתונה והאמצעית. העליונה והתחתונה של עשרים עשרים סאה, והאמצעית של ארבעים סאה, והרדלית של גשמים עוברת ביניהן.	אמר לי: [רבי יוחנן]											◊	יט:
מאיר היה אומר מטביל בעליונה.	רבי יהודה:											◊	יט:
מאיר היה אומר: מטביל בעליונה, ואני אומר: בתחתונה ולא בעליונה.	והתניא, רבי יהודה אומר:											◊	יט:
אי תניא - תניא.	אמר ליה: [ר' יוחנן]											!	יט:
הטובל לחולין והחזק לחולין כו'.												■	יט:
מני מתניתין - רבנן היא, דשני להו בין חולין למעשר.	[רבנן]											◊	יט:
בגדי עם הארץ מדרס לפרושין. בגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה.	אימא סיפא:											‡	יט:
אתאן לרבי מאיר, דאמר: חולין ומעשר כהדדי נינהו.	[רבי מאיר]											!	יט:
רישא רבנן וסיפא רבי מאיר?												‡	יט:
אין, רישא רבנן וסיפא רבי מאיר.												!	יט:
רב אחא בר אדא מתני לה בסיפא חמש מעלות, ומוקי לה כולה כרבנן.	[רב אחא בר אדא]											◊	יט:
שמע מינה, חולין שנעשו על טהרת הקודש קודש דמו.	רב מרי:											■	יט:
ממאי												^	יט:
מדלא קתני בהו מעלה.												!	כ:
ודלמא האי דלא קתני בהו מעלה, דאי דמו לתרומה - הא תני תרומה, ואי דמו לחולין - הא תני לחולין												‡	כ:
חולין שנעשו על טהרת הקודש הרי הן כחולין	דתניא: [ת"ק]											◊	כ:
הרי הן כתרומה?	רבי אלעזר ברבי צדוק											◊	כ:
יוסי בן יועזר היה חסיד שבכהונה, והיתה מטפחתו מדרס לקודש. יוחנן בן גודגא היה אוכל על טהרת הקודש כל ימיו, והיתה מטפחתו מדרס לחטאת	אלא מסיפא:											!	כ:
לחטאת - אין, לקודש - לא, אלמא קסבר: חולין שנעשו על טהרת קודש - קודש דמו.												!	כ: